

til de store Spørgsmaal her i Thinget; men det vil dog vistnok succesfuld komme frem, at det ikke er heldigt, at Lodsfer, som staa i Statens Tjeneste, eller af hvilke ialtsald en stor Del staa i Statens Tjeneste, bo i mindre gode Huse; thi saa vil der være Færre, som søge Plads som Lodsfer, og det er jo ogsaa mange Steder Tilfældet, at de bo i private Huse. Jeg kan bestemt forsikre, at der fra forskellige Steder, hvor Lodsferne bo i private Huse, til næste Aar vil fremkomme Andragender fra de vedkommende Lodsfer — eet Andragende er allerede indbragt; det veed jeg — om, at der maa blive bevilget Penge til Opførelse af Lods-huse for Statens Regning, idet private Lods-huse mange Steder ere bortleiede for en meget ringe aarlig Leie med Forpligtelse til Reparation. De reparere imidlertid ikke; Husene blive saldesærdige, og saa kommer det Tidspunkt, hvor Lodsferne sige: Vi have ikke Raad til at gjøre dem istand, og saa maa Statskassen dog betale. Det Heldigste er derfor, at Lodsferne overalt bo for Statens Regning. — Paa § 26 er der et Ændringsforslag under Nr. 197, som gaar ud paa at negle 67,000 Kr. til et Udstydningsapparat for White-headske Torpedoer i Pantserbatteriet „Din“. Daa saa der maa jeg tiltræde den høitærede Ministers Udtalelse. Naar man nu endelig har et Skib som „Din“, der staaar nærmest efter „Helgoland“ i Godhed, og Skibet virkelig er godt og anvendeligt, men mangler et saa væsentligt Baaden, som en Torpedo maa erkjendes for at være i Dieblikket, og naar man ser hen til, hvilken Procentdel disse nogle og tredstundstøve Tusinde Kroner er i Forhold til, hvad hele Skibet har kostet, da forekommer det mig urimeligt at negle dette Baaden og altsaa ikke at ville gjøre dette Skib saa godt, som Aiden kræver det. Torpedobaaden vil jo, saavidt man kan skønne, komme til at spille en meget afgjørende Rolle i en eventuel Krig tilfælde, og det Skib, som ikke har Torpedoer at udstyde, vil føle sig overordentlig saagt ligeoverfor en Modstander, som er det ligebyrdigt med Hensyn til Kanoner og Konstruktion, men som har et Torpedoapparat ombord. Jeg tror ikke, man behøver rogen lang Forllaring til at indse, hvor ilde man maa føle sig under saadanne Forhold, og hvor bange man maa være for at komme indenfor den Afstand, i hvilken det fjendtlige Skibs Torpedo kan virke. — Ændringsforslaget under Nr. 200 angaar en Regtelse af 16,000 Kr. til 1,000 Stykker Sabler. Naar det nu er oplyst, at der ved en almindelig Udforsvning behøves 3—4,000 Sabler, men at Beholdningen kun er 475 Sabler, synes det mig dog, at man maa erkjende, at om man end ikke vil give fuldt ud 1,000 Sabler, bør man idetmindste se at komme lidt op; det er dog i Virkeligheden et kommiss Forhold, at den danske Flaade kun er Eier af 475 Sabler, og at man saa ikke vil give flere. — Endelig er der Ændringsforslaget

under Nr. 201. Det er jo en gammel Bekjendt af mig. Jeg siger af mig, thi jeg har forrige Aar gjort, hvad jeg efter min Evne formaade, for at faae disse Reservepanserplader bevilgede. Der er jo denne Gang taalt saa vidtløftig herom, og jeg skal ikke døele længe derved. Jeg føler mig overbevist om, at ærede Medlemmer denne Gang ville bevilge Pengene til disse Reservepanserplader, som ere en absolut Nødvendighed i Tilfælde af, at der bliver Krig. Det er slet ikke her det samme Forhold som med Skiblerne. Disse skal man ikke lade ligge paa Landet, men sætte i Skibene hvorimod Panserpladerne have deres Plads paa Land, for at være klare til, naar Nødvendigheden er der, at indfættes i Skibene. Man spaafter ganske overordentlig de saa Skibes Styrke, som Danmark er i Besiddelse af, ved at berøve dem de Plader, som ere nødvendige til under uheldige Forhold at erstatte beskadigede Plader. Naar man har saa og saa mange Skibe — jeg skal ikke døuele ved Tallet — men man veed, at, naar blot et eneste af dem bliver bestadiget paa Skroget, er man ikke istand til at gjøre det kampdygtigt igjen, saa kunde jeg fristes til at sige, at man reducerer Styrken og Antallet til det Halve. Jeg vilde foretrække et mindre Antal Skibe med Overbevisningen om, at dette mindre Antal efter en Bestadigelse hurtig kunde gøres istand, fremfor et større Antal Skibe, om hvilke jeg vidste, at de vare saaledes stillede, at enhver Skade af større Betydning ikke var til at udbedre. Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 206 skal jeg sige, at det vilde have glædet mig overordentlig, om man vilde have bevilget disse 15,000 Kr. til et Magasin til Bomuldsstrudt. Det er ogsaa et Spørgsmaal; som tidligere har været fremme. Det er en farlig Gjenstand at have at gjøre med, og det forekommer mig derfor ganske naturligt og nødvendigt, at man faar et passende Sted at opbevare den. Med Hensyn til det sidste Ændringsforslag under Nr. 210 er der mellem mig og den høitærede Minister maaste en lille Uoverensstemmelse i Synsmaaden. Jeg er fuldstændig enig i, at de Vælsb, der eventuelt kunne indvindes ved Salget af „Hella“ og „Gifer“, kunne anvendes af Ministeren til Bygning af andre Fartøier. Jeg havde helst set, at de anvendtes til Bygning af Transportbaade. Thi det maa erkjendes, at vore Transportbaade ere overordentlig gode i enhver Henseende. De have den Forpligtelse, at de skulle opfylde mange Betingelser, men dem opfylde de ogsaa, forsaavidt mange Egenstaber kunne forenes i et Skib. Angaaende „Elesvig“ — jeg skal ikke udtale her, at min Mening er den rette, det er kun min egen personlige Opfattelse — saae jeg hellere, at man solgte den med og derved fik et større Vælsb til Transportbaade, thi Dampskibet „Elesvig“ stiller sig for mig som et Skib, der har for ringe Hastighed til at være Transportskib ved Overførsel af Tropper. I